

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kiššovej a členov senátu JUDr. Lenky Kováčovej a Mgr. Eugena Cimmermanna, **v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi JUDr. A. R.** pre disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 1 písmeno a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, o návrhu Ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania, **na ústnom pojednávaní konanom dňa 20. februára 2018,** takto

r o z h o d o l :

JUDr. A. R., nar. xxx, trvale bytom X, sudca Okresného súdu X,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/120/2013 vlastnou nečinnosťou spôsobil zbytočné prietahy tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 9.6.2016 vyhlásil vo veci samej rozsudok, ten ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej predsedom súdu do 9.8.2016, pričom k jeho odoslaniu stranám sporu došlo až dňa 13.1.2017, čím porušil ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich ako i ustanovenie § 223 ods. 3 zákona č. 160/2015 C.s.p.,

t e d a

porušil ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, ako aj ustanovenie § 223 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), v zmysle ktorého je sudca povinný rozsudok vyhotoviť a odoslať do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak,

č í m s a d o p u s t i l

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Disciplinárny senát podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 30.6.2017 **u p ú š ť a o d u l o ž e n i a disciplinárneho opatrenia** za zavinené nesplnenie povinnosti sudcu, nakoľko to považuje za postačujúce vzhľadom na mieru zavinenia sudcu.

O d ô v o d n e n i e

Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „navrhovateľka“) podala dňa 29.05.2017 na disciplinárny senát návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu X JUDr. A. R. (ďalej tiež „disciplinárne stíhaný sudca“), pre skutok ňou právne kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon o sudcoch a príseďiacich“) na tom skutkovom základe, že:

vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/120/2013 vlastnou nečinnosťou spôsobil zbytočné prietahy tým, že napriek tomu, že na pojednávaní konanom dňa 9.6.2016 vyhlásil vo veci samej rozsudok, ten ale písomne nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani v lehote predĺženej predsedom súdu do 9.8.2016, pričom k jeho odoslaniu stranám sporu došlo až dňa 13.1.2017.

Disciplinárny senát primárne konštatuje, že procesné podmienky pre meritórne prejednanie uvedeného návrhu upravené v § 120 ods. 4, ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich splnené boli. Osobitne konštatuje, že navrhovateľ podal uvedený disciplinárny návrh v rámci subjektívnej ako aj objektívnej lehoty upravenej v § 120 ods. 4 citovaného zákona.

V tomto smere navrhovateľka v disciplinárnom návrhu doručenom disciplinárnemu senátu 29.05.2017 deklarovala, že o nevypracovanom rozhodnutí disciplinárne stíhaného sudcu sa dozvedela 15.12.2016, kedy bola na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručená sťažnosť zainteresovanej procesnej strany konania vedeného na Okresnom súde X pod sp.zn. 2C/120/2013. Z uvedeného vyplýva, že obe zákonom stanovené lehoty zachované boli.

Sudca JUDr. A. R. nevyužil svoje právo a k podanému návrhu sa písomne vopred nevyjadril.

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom JUDr. A. R., ktorý na svoju obhajobu zdôrazňoval objektívne dôvody brániace mu včas vypracovať vyhlásené súdne rozhodnutie. Dôvodil svojou pracovnou zaťaženosťou, vysokým nápadom vecí, čo zákonite znamenalo, že nestíhal takýto počet rozhodnutí v zákonnej lehote rozhodovať a vypracovávať, nedostatočne personálne obsadeným súdom, na čo aj písomne upozorňoval predseda tohto súdu Ministerstvo spravodlivosti SR. Uviedol, že je pravdou, že 9.6.2016 bol vynesovaný rozsudok, teda mal byť napísaný do 9.8.2016 aj s predĺžením lehoty. Poukázal však na to, že mal aj zdravotné problémy, keď bol od 27.9.2016 práceneschopný do 5.10.2016 a následne bol práceneschopný tiež od 23.11.2016 až do 24.12.2016. Rozsudok bol daný na expedovanie dňa 13.01.2017. Súčasne namietol, že sa jednalo o veľmi ťažký pozemkový spor, preto nemohol požiadať vyššieho súdneho úradníka o pripravenie ani konceptu rozhodnutia. O ďalšie predĺženie lehoty nepožiadala, pretože zdravotne lavíroval, najmä po psychickej stránke.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie aj čítaním listinných dôkazov. Oboznámil lustráciu v registri disciplinárneho senátu, prílohy doplnenia disciplinárneho návrhu, dochádzkové karty disciplinárne stíhaného sudcu, ročné štatistické výkazy sudcu za roky

2014 - 2016, rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 2Ds 5/2016, ktorým bol JUDr. A. R. v inej disciplinárnej veci oslobodený spod disciplinárneho návrhu a fotokópiu spisu Okresného súdu X sp. zn. 2C/120/2013.

Oboznámil aj zoznam vecí, v ktorých Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval priet'ahy v súdnom konaní, jeho nálezy vo veciach vedených pod sp. zn. III. ÚS 244/2016, II. ÚS 868/2014, II. ÚS 572/2014, II. ÚS 299/2014, v ktorých bolo konštatované porušenie práv účastníkov konania na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a jednalo sa o spory prejednávane disciplinárne stíhaným sudcom.

Podstatou dokazovania listinnými dôkazmi bolo oboznámenie súdneho spisu vedeného Okresným súdom X pod sp. zn. 2C/120/2013, z ktorého vyplynulo, že rozsudok bol vyhlásený dňa 09.06.2016, predĺžená lehota na vypracovanie rozsudku uplynula dňa 09.08.2016 a rozsudok bol vyhotovený a odoslaný účastníkom konania 13.01.2017, t.j. po 7 mesiacoch.

Disciplinárny senát vykonal na ústnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie vo veci, pričom za rozhodujúce dôkazy považuje pripojený civilný spis uvedený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Z oboznámenia a preskúmania spisu vyplynulo, že JUDr. A. R. napriek zákonom určenej 30-dňovej lehote na vypracovanie rozsudku od jeho vyhlásenia a následne o ďalších 30 dní predĺženej lehote na vypracovanie rozsudku, tento v danej lehote (najneskôr do 09.08.2016) písomne nevypracoval, čím nedodrжал zákonné ustanovenie § 223 ods. 3 zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

Dané skutočnosti nepoprel ani disciplinárne stíhaný sudca, ktorý v rámci svojich obhajobných tvrdení argumentoval neúmernou pracovnou zaťaženosťou, na ktorú zaťaženosť písomne upozorňoval predseda Okresného súdu X Ministerstvo spravodlivosti SR a svojim zlým zdravotným stavom.

Disciplinárny senát s ohľadom na vyjadrenie sudcu, že v rozhodnom čase bol práceneschopný zistil, že toto jeho tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko od vyhlásenia

rozhodnutia do uplynutia predĺženia lehoty na vypracovanie daného rozsudku, t.j. od 09.06.2016 do 09.08.2016 práceneschopný nebol.

Disciplinárny senát nespochybňuje jeho pracovnú zaťaženosť, zdôrazňuje však tú skutočnosť, že napriek námietke disciplinárne stíhaného sudcu, že v danom prípade išlo o ťažký a zložitý pozemkový spor, v konečnom dôsledku jeho písomne vypracované rozhodnutia po cca 7 mesiacoch neobsahuje žiadne rozsiahle právne zdôvodnenie zisteného skutkového stavu, čo vyplýva tak z jeho rozsahu aj obsahu. Vypracované rozhodnutie má iba 9 strán, z ktorých väčšia časť textu sa týka iba opisu vykonaných dôkazov na pojednávaniach a iba na strane 5 a 6 rozsudku sa nachádza právne odôvodnenie rozhodnutia.

Spáchanie skutku disciplinárneho návrhu tak bolo nepochybne preukázané, pričom toto nepoprel ani disciplinárne stíhaný sudca. Zavinenie sudcu spočíva nielen v nedodržaní zákonnej lehoty na vypracovanie súdneho rozhodnutia, ale i v tom, že napriek svojej zaťaženosti nevyužil ani predsedom súdu predĺženú lehotu na vypracovanie rozsudku, čo je zákonné minimum, ktoré od neho možno dôvodne vyžadovať. Nad rámec uvedeného, argumentujúc vlastnou zaťaženosťou, navyše písomne predsedu súdu na svoju zaťaženosť s hrozbou spôsobenia priesťahov v konaní ani písomne neupozornil.

Následkom tohto jeho zavineného konania bolo, že posudzovaný rozsudok bol vypracovaný s veľkým a podstatným oneskorením až 7 mesiacov po jeho vyhlásení. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že účastníci konania majú právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov priznané im článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Napriek skutočnosti, že v uvedenej veci bolo rozhodnuté rozsudkom, vypracovanie vyhláseného rozsudku s tak značným časovým odstupom negatívne ohrozuje na jednej strane právnu istotu účastníkov konania, ktorá sa odstráni zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu a nie vyhlásením rozhodnutia vo veci a na druhej strane tiež dôveru verejnosti v spravodlivé rozhodovanie súdov.

Právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces, pričom primeranosť doby sa posudzuje podľa okolností konkrétneho prípadu. Je pravdou, že v prejednávanej veci išlo o náročnejšiu vec vzhľadom na počet účastníkov konania a možno zložitejšiu po právnej stránke, keďže sa však v posudzovanej veci táto „komplikovanosť prípadu“ nezobrazila v konečnom písomnom

vyhotovení rozhodnutia vypracovanom v rozsahu cca 9 strán, z toho právne odôvodnenie veci sa nachádza iba na dvoch stranách a okrem toho správanie účastníkov konania žiadnym spôsobom neprispelo k priet'ahom v konaní spočívajúcich v oneskorenom napísaní vyhláseného rozsudku, ktorú skutočnosť účastníci konania nemali možnosť ovplyvniť, je nutné konštatovať, že postup súdu bol zdĺhavý, neodôvodnený a nemožno ho ospravedlniť ani personálnymi problémami súdu a nadmerným počtom vecí pridelených JUDr. A. R.

Disciplinárny senát tak dospel k záveru, že disciplinárne stíhaný sudca porušil § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, v zmysle ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných priet'ahov a vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Pokiaľ sa cítil neprimerane zaťažený, nič mu nebránilo brániť sa pred preťaženosťou oznámením tejto skutočnosti predsedovi súdu. Hoci takýto postup sudcu môže vyznievať alibisticky, umožňuje sudcovi na jednej strane dosiahnuť stav, kedy predseda súdu vykoná opatrenia v zmysle zmeny zaťaženia sudcu prípadnou zmenou rozvrhu práce, na strane druhej predstavuje možnosť obrany sudcu pred prípadným (aj) disciplinárnym postihom v tom zmysle, že bremeno svojej zaťaženia, a v jej dôsledku aj priet'ahov v súdnom konaní prenáša na štát, pokiaľ tento na ním oznámenú pracovnú preťaženosť nijako nereflektuje v zmysle vykonania opatrení, ktoré mu umožnia také pracovné podmienky, v ktorých objektívne možno konať a rozhodovať v jemu pridelených právnych veciach plynule a bez priet'ahov.

Disciplinárne stíhaný sudca tak zavinene nesplnil povinnosti sudcu vyplývajúce mu z ustanovení § 223 ods. 3 zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku a z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, čím naplnil znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach.

Z hľadiska subjektívnej stránky je potrebné uviesť, že konanie sudcu JUDr. A. R. je nutné vyhodnotiť ako zavinené, poukazujúc na skutočnosť, že ako dlhoročný sudca vedel, že nevypracovaním a neodoslaním rozsudku v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, prípadne

v lehote predĺženej predsedom súdu, porušuje ustanovenie § 223 ods. 3 zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku.

Disciplinárny senát súčasne konštatuje, že konanie návrhom dotknutého sudcu nie je možné vyhodnotiť v zmysle ustanovenia § 117 odsek 7 zákona o sudcoch a prísediacich iba ako nedostatky v práci menšieho významu poukazujúc na hodnotenie disciplinárne stíhaného sudcu samotným predsedom dotknutého súdu, ktorý konštatoval, že u menovaného sudcu sa vo viacerých prípadoch objavujú problémy so včasným písaním rozhodnutí, ako i na konštatované priet'ahy v konaní zistené v jemu pridelených spisoch zo strany Ústavného súdu SR v priebehu rokov 2014 až 2016, zohľadniac tiež dobu trvania vypracovania tohto rozsudku ako i skutočnosť, že konečné písomné vyhotovenie vyhláseného rozsudku nemožno hodnotiť ako výnimočne obsažné a vymykajúce sa z bežného štandardu.

Pri úvahách o druhu disciplinárneho opatrenia, ktoré by zodpovedalo povahe a charakteru spáchaného deliktu vzal disciplinárny senát do úvahy, že sa nejedná o závažné disciplinárne previnenie v zmysle § 116 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich a tiež návrh navrhovateľky uložiť JUDr. A. R. za spáchaný skutok disciplinárne opatrenie v zmysle § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch a prísediacich.

Napriek tomu, že disciplinárny senát nebol viazaný uvedeným návrhom navrhovateľky, dospel k záveru, že tak ako nemohol prihliadnuť na zdravotné ťažkosti JUDr. A. R. v inkriminovanom čase a pracovnú zaťaženosť, s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti pri hodnotení, či sa tento dopustil disciplinárneho previnenia, prihliadol na tieto okolnosti pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia. Preto mu za konanie uvedené v tomto rozhodnutí, zohľadniac najmä jeho pracovnú zaťaženosť a nedostatky v personálnom obsadení daného súdu, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa ustanovenia § 117 ods. 10 zákona o sudcoch a prísediacich účinného do 30.06.2017, ktoré považuje za výchovné a v budúcnosti spôsobilé viesť k väčšej zodpovednosti sudcu pri výkone svojej funkcie, ktorý i pred disciplinárnym senátom prejavil účinnú ľútosť nad svojim konaním a prisľúbil, že urobí všetko, aby sa takéto konanie už v budúcnosti nezopakovalo, prihliadnuc i na skutočnosť, že sa ospravedlnil i účastníkom dotknutého civilného konania.

Pokiaľ ide o prípustnosť aplikácie ustanovenia § 117 ods. 10 zákona o sudcoch a prísediacich do 30.06.2017 a upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia, ktorý inštitút už v súčasnosti platný zákon o sudcoch a prísediacich účinný od 01.07.2017 nepozná, túto odvodil disciplinárny senát z ustanovenia § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorej pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona.

Preto disciplinárny senát vychádzal z ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pričom páchatelovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

S ohľadom na uvedenú zásadu vyjadrenú v § 2 Trestného zákona, keďže disciplinárne stíhaný sudca spáchal disciplinárne previnenie oneskorením napísaním vyhláseného rozhodnutia po 09.08.2016 a tento napísal až dňa 13.01.2017, čo je v čase účinnosti zákona o sudcoch a prísediacich, ktorý umožňoval v § 117 ods. 10 tohto zákona upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát aplikoval toto ustanovenie zákona o sudcoch a prísediacich majúc za to, že je v danom prípade vzhľadom na všetky okolnosti prípadu ako i pomery disciplinárne stíhaného sudcu dostačujúce.

S ohľadom na uvedené skutočnosti disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

V Bratislave 20. februára 2018

JUDr. Eva Kiššová

predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová